

Տարեկան գիւղը 10 բուբլ. կէս տարվանը 6 բուբլ.
Առանձին շամարները 5 կուբէկով:

(Պարագաղաքացիք գիւմուճ են ուղղակի

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ապօքանչների խնդիրու—ւ և ք ք ի ն տ ե ս ո ւ
թ ի ն ։ Նամակ կը լեռացի—և Ար տաք ի հ ա-
ս ո ւ թ ի ն ։ Նէ գիւղ և Փայտախան, Նամակ
թիւ բայց ի գիւղ ։ Ար տաք ի հ ա- ։ Ար տաք ի հ ա-
ս ա զ ի ն ե մ ։ Յայտապարտիւններ ։ Բ ա ն ա ս ո ւ
թ ա կ ա ն ։ Նամակ համախոց:

ՎԱՐԺՈՒԴԻՆԵՐԻ ԽՆԴԻՐԸ

Վագագար մեր լուսկինքի մէջ
տպվում են յայտաբարութիւններ
մեր գաւառական այլ և այլ քա-
ղաքների օրիորդական գպրցների
կողմից, որոնցով հրամիւսն են
յիշեալ գպրցների համար վար-
ժուհիներ:

FIGURE 48

ՆԱՐԱԿ ՇԱՄԱԼԻՈՒՑ

26 *յուլիոս*

և Աշակը լուրջի մէջ ու բախում թե եամբ կարգում էն իր այս լուրջանենքը, որոնք պարանալում են իրադա մէջ լուսաբրդականն, բօղօթականն և կաթօնի հի աշակը իրադա մտնելուն և ազգային խնդիրն ներին վրացերեալ անհաջախ միաբանաթիւնը ձևոք թիւնիք չափու Գովինդ է միւրու լուրջի բանած ներկայու իրամասուն նըմֆացը, որը յայ է ատիս մազ, որ կրօնական մինիսիլիք պատճառ առ իրարից օտարացած հայ կըրպանմէնը՝ մոռա նարով անցնեց, ձանակն միամաս հնագույն հասա զառ արինանից եղայախը, ձևոք ձեռ ցի առա լուրջի միաբանաթիւնամբ աբանան պղոցուա գործերի մէջ, չը դիմէւնով ի հարէն իրաք կրօնա կան համագույններն, իրամասն համագույնն իրարացնէն մարզը և Աստուած մէջի բան է, որի լրու ոչ մարցածակ Աստուածը և ոչ չ նրա աշակերտները կամեցան լիւնեւ Աստուա տուել է մարտուն աստ կաք և համուրամէր, ո րոնց մէջ մի մարտունների զատաստան չ ատաւ ոչ պատճանանիքի ձևոք քի, այլ թուում է իրան միայն Աւասի մնձ ծառայու թիւն արած պէտի չը լինենք բարձրականն, ինչ է մոք ախտատեք աստենիւնամի և հալածման նշով փոխեւ մեն կեզզ Համուրամէր և ասիսի կառա ակամա ընդունել այս ինչ որ ընդունում ենք մնէն, որը անհաջ է և ընդուն մարդկունան ապա իրաւունքներն, ոչդի և համուրանիւն պատ առա թիւնը մարտուն սնիկանաթիւնն է, խու նրան նից այդ ապատութիւնը նշանակում է զիկեւ նրան իր սեփականութիւնց և զիքի անել օստիք համու

ԵՐԱԿ

Խամբագրատունը բաց է առաւտօնեան 10—2 ժամ
(Ղացի կիրակի և սօն օրերից)

Յայտաբարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Եայտարաբութիմների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ,

Հայ աղջկեր երբէք չէ համաճայն
մեր փում թիֆլիսից հեռանալ և մի
ապագ որ և է պաշտօն փարել գաւառա-
կան մի ուսումնարանում։ Պատ-
րժեցն գուցէ այս է, որ թիֆլի-
սից հայ օրիորդը միշտ ճշշփած
է նախապաշտամնկի տակ, ա-

ւանդակին կապերով կապված է
իր նեղ շըմանի, իր ընտանիքի
հետ: Թիֆլիսի հայ աղջևեր միայն
այն ժամանակ կը համաձայնի
հեռանալ Թիֆլիսից, երբ կը
պատկի մի տղայի հետ, որի
պարագաներն ու պաշտօնը գա-
ւան լուրում է: Բայց մենակ զը-
նալ իր ապրուստը իր աշխատան-
քով սպահութանիքը համար,—
թիֆլիսեցի հայուհին իր արժա-
նաւորութենից ստոր է համարում,
շը նայելով որ գաւառական փար-
ժութիւններն առաջարկվող ուռութիւ-
ները բաւական գրաւիչ են:

Թիֆլիսեցի Հայերը առ հասարակ
և մաս առ որպագես թիֆլիսեցի Հա-
յուն Հնիքը իրանց ընաւորութեամբ
չափից գուրս անշարժ, նախապա-

Chlorophytum

արքած պահպանողական են, սե-
փական ինիգիտատիլց զուրկ են,
անընդունակ են նոր մտքեր, նոր
արքադարձներ սեփականացնելու,
ուրաքանչ ժամանակավից շարժմանը
արմարքնելու: Ծմիջիսեցին հսա-
լու է:

Պաւառացի հայր աւելի շարժ-
ող է, աւելի առաջարկմ է, ա-
ւելի նորասէր է, աւելի ընդունակ
է նոր գաղափարներ, կեանքի նոր
պահանակներ իրացնելու:

Վայդ պատճառով մենք կառա-
պարկէնք մեր գաւառացի Հայե-
ինս, որպէս զի նրանք անդադար
արարութելին չը զգային փարձու-
թինսերի մէջ իրանց հիգական զըպ-
ոցնսերի համար, այսուհետեւ այլ
ևս երբէք յըս չը գննն թիգի-
եցի հայ օրիորդների վրա, այլ
իրանք մասձէին իրանց քաղաք-
ութից աշակերտուհիներ ուղարկել
մէկիմսի Դայեանեան գործը,
որպէս զի իրանց դպրոցների հա-
մար իրանց հաշուով փարձուհիներ
պատրաստեն:

